

Mor el bisbe emèrit de Girona, Carles Soler

Definit com a “pare espiritual”, va encapçalar la diòcesi gironina el 2001 substituint Jaume Camprodon, va renunciar al càrrec el 2008, als 75 anys, d'acord amb el dret canònic, i va ser rellevat per Francesc Pardo

“Heu tingut un pontificat curt?”, preguntava el periodista Vador Garcia-Arbós al bisbe emèrit i administrador apostòlic de la diòcesi de Girona, Carles Soler Perdigó (1932-2023), en una entrevista publicada a El Punt el 23 de juliol del 2008. Bisbe de Girona entre el 2001 i el 2008, argumentava que “ja estava previst”, fent referència al fet que va presentar la seva renúncia en complir 75 anys, d'acord amb el dret canònic, i es retirava a la residència sacerdotal de Banyoles, al Pla de l'Estany. “Hauria volgut fer més coses; m'ha agradat acabar-ne algunes, però la nostra és una feina que no s'acaba mai i ja hi comptava. He proposat, he programat i he encetat moltes coses. Per exemple, l'agrupació de parròquies.” Resumia així un pontificat de set anys durant el qual va tenir divergències amb el Fòrum Joan Alsina. “Constato una recuperació de l'espiritualitat”, destacava fa quinze anys el bisbe emèrit de Girona, Carles Soler Perdigó, mort ahir, a l'edat de 91 anys.

Es podria definir Carles Soler i Perdigó, nascut a Barcelona el 12 de setembre del 1932, com “un intel·lectual amb experiència pastoral i pràctica”. Havia crescut a l'ombra de la parròquia de la Mercè, de la qual, deia, n'havia conservat la sensibilitat per “alliberar els homes de les cadenes que els mantenen captius”. Reivindicava una catalanitat profunda i, en aquest sentit, explicava amb orgull que el 1939, a l'inici de la dura postguerra, l'estampeta de la seva primera comunió estava escrita en català i amb un vers de mossèn Cinto Verdaguer. El seu lema era “La veritat us farà lliures”, frase extreta de l'Evangeli de Sant Joan.

Va cursar estudis de pèrit mercantil fins que va decidir entrar al seminari. Després va estudiar humanitats i filosofia al Seminari de Barcelona. Es va llicenciar en teologia (1961) i en dret canònic (1972) a la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma. Va ser ordenat prevere a la capella del Col·legi Espanyol de Roma el 19 de març de l'any 1960.

Va assumir el càrrec de bisbe de Girona el 2001, en substitució de Jaume Camprodon, el qual havia presidit la seva última missa de Sant Narcís com a cap de la diòcesi i, vint-i-quatre hores després, es va fer públic el nom del seu substitut. Era el 30 d'octubre del 2001 quan el Vaticà va confirmar el que es rumorejava pels corredors eclesiàstics: el bisbe auxiliar de Barcelona, Carles Soler i Perdigó, seria el substitut al Bisbat de Girona de Jaume Camprodon, que havia presentat la seva dimissió feia uns mesos a la cúria de Roma i havia demanat que el relleu no es fes esperar per evitar així un temps d'interinitat a la diòcesi. La mateixa tarda, Camprodon i Soler feien una roda de premsa. En aquella trobada, Soler va acceptar la nova missió amb il·lusió i amb el desig de “ser un gironí entre els gironins”. Va dir que rebia un “llegat preciós per posar la mà a l'arada”. En la seva presa de possessió, el 16 de desembre del 2001, en ple Advent i amb una catedral plena a vessar de feligresos i d'autoritats locals, nacionals, de la judicatura i militars, el nou bisbe va fer professió de “gironisme”.

En una carta difosa ahir pel Bisbat de Girona, Lluís Suñer, administrador diocesà, assegura que Soler va passar set anys de “servei generós i desinteressat” com a bisbe de Girona. “Set anys de preocupació pels preveres, religiosos i laics que formàvem l'Església del nostre bisbat. Set anys de visites a parròquies, comunitats religioses, delegacions, santuaris i ermites que testifiquen les arrels cristianes de la nostra geografia”, continua Suñer en la seva missiva. L'administrador diocesà assegura que el bisbe Soler es va “esforçar per dotar” el Bisbat de Girona de les “infraestructures espirituals, pastorals i materials” necessàries aquells anys. Suñer assegura

que el bisbe Soler va ser “un pare espiritual” en diferents etapes de la “nostra vida”. “Va ser un home de consell que ajudava a afrontar els problemes de cada dia amb serenor, paciència i amb una gran esperança.” Com a exemple, cita les paraules d’una homilia que va pronunciar a l’església de Santa Maria dels Turers de Banyoles amb motiu dels 25 anys de la seva ordenació episcopal, el 22 de setembre del 2016: “Vull expressar el meu agraïment als capellans, als meus capellans. Vaig entendre, en ser cridat al ministeri episcopal, que el meu primer deure era estimar els meus capellans... El bisbe ha de ser pare i germà gran dels seus primers i íntims col·laboradors, els preveres. Ha estat per a mi una gràcia i un goig estimar-los... Dues paraules més encara: perdó per allò en què hagi pogut ofendre. Gràcies per la comprensió i estimació que m’heu ofert. Pregueu perquè em mantingui fidel fins que m’arribi el «Vine amb mi» que em porti al goig etern amb el meu senyor Jesucrist.” La missa exequial es farà dimarts, a les 11 del matí, a la catedral. La capella ardent s’instal·larà també a la catedral i estarà oberta de les 9 a 2/4 d’11 del matí.

La diòcesi de Girona continua sense bisbe després de la mort de Francesc Pardo, substituït de Carles Soler, el 31 de març del 2022, uns mesos després d’haver presentat la seva renúncia al Vaticà. L’octubre passat el papa Francesc va presentar formalment el candidat però no n’ha transcendit el nom. Queda pendent que la persona accepti el càrrec.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 10-12-2023, Pàgina 28

-El Punt Avui. Nacional 10-12-2023, Pàgina 28

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2364051-mor-el-bisbe-emerit-de-girona-carles-soler.html>